

Dívko zimní venku sněží, vem si šál a jdem,
než tě pozvu na večeři, pojď na chvíli ven.
Dívko zimní, vločky v dlaních vůbec nezebou,
projdi zase sněžnou plání, půjdu za tebou.

R: Tak pojď se projít, dívko zimní, jako každý rok,
ukaž mi ten divný, divný krok...
Jak to děláš, nemám zdání, copak křídla máš,
jak to chodíš sněžnou plání, že stopy nenecháš.

Dívko zimní všichni znají zákon o tíži,
všichni stopy nechávají, jen v tvých se nezhlížím.
Dívko zimní, kde jsou k mání tahle kouzla tvá,
proč sníh za tebou v sněžné pláni hladký zůstává.

R:

Dívko zimní, chtěl bych taky krokem šetřit sníh,
začnu věřit na zázraky, kouzla z tajných knih.
Dívko zimní, splň mi přání, postůj okamžik,
chci jít s tebou sněžnou plání, prozrad' mi svůj trik.

Tak moc se bojím, dívko zimní, že třeba příští rok,
nasadíš zas divný, divný, divný krok...
Vyjdeš sama za svítání, sníh si setřeš z klop,
jenom projdeš sněžnou plání, zmizíš beze stop.

Lá la lá lá ...